

Čj. UOOU-02630/14-15

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 23. června 2014 podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad účastníka řízení, ..., soudního exekutora, se sídlem ..., IČ: ..., proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02630/14-9 ze dne 2. května 2014, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-02630/14-5 ze dne 8. dubna 2014, který byl účastníku řízení, ..., soudnímu exekutorovi, se sídlem ..., IČ: ... (dále jen „účastník řízení“), doručen dne 8. dubna 2014. Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Obvodního oddělení Vítkov, čj. KRPT-40895-5/ČJ-2014-070619, který byl Úřadu doručen dne 10. března 2014 a který je součástí spisového materiálu tohoto správního řízení.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení, jako soudní exekutor, uvedl v usnesení o nařízení dražebního jednání - dražební vyhlášce čj. ... ze dne 24. ledna 2014 osobní údaje ..., a to v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště, rodné číslo a údaje týkající se exekuce proti jmenovanému. Dražební vyhláška byla mj. následně zveřejněna na elektronické úřední desce města Budišov nad Budišovkou, umístěné na webových stránkách města (www.budisov.eu) a též na úřední desce města Budišov nad Budišovkou, umístěné na veřejném prostranství před městským úřadem.

Z vysvětlení poskytnuté Policii České republiky dne 25. února 2014 místostarostou města vyplynulo, že celou záležitost měla na starosti pracovnice městského úřadu Jmenovaná dne 5. března 2014 na Policii České republiky uvedla, že předmětnou dražební vyhlášku umístila na úřední desku poté, co byla městu doručena účastníkem řízení. Na základě

školení, kterým prošla, vyvěsila dražební vyhlášku v tom stavu, ve kterém byla městu doručena.

Účastník řízení podal proti výše uvedenému příkazu odpor, v němž v souvislosti s identifikací odkázal na § 336 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, nesouhlasil s výkladem správního orgánu prvního stupně, podle kterého neukládají žádné právní předpisy povinnost označovat osoby v rozhodnutích či jiných listinách rodným číslem (s výjimkou exekučního příkazu a příkazu k úhradě nákladů exekuce). Rovněž odkázal na úpravu a podobnost exekučního řízení s insolvenčním řízením a závěrem uvedl, že se správního deliktu nedopustil.

Správní orgán prvního stupně pokračoval ve správním řízení a přípisem ze dne 16. dubna 2014 oznámil účastníku řízení, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí a seznámil jej s jeho právy dle správního řádu.

Následně dne 2. května 2014 rozhodnutím čj. UOOU-02630/14-9 správní orgán prvního stupně uložil účastníku řízení za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., a tím za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona pokutu ve výši 4.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno téhož dne a ve stanovené lhůtě byl prostřednictvím datové schránky dne 16. května 2014 Úřadu doručen rozklad účastníka řízení.

V rozkladu účastník řízení uvedl, že ani odůvodnění napadeného rozhodnutí jej nepřesvědčilo o tom, že spáchal správní delikt, závěry správního orgánu prvního stupně považuje za neuspokojivě povrchní, případně kuriózní (např. v části, kde správní orgán prvního stupně uvádí, že pro dražební vyhlášku je nejpodstatnější otázka předmětu dražby s tím, že na dokonalé identifikaci účastníka řízení v podstatě nezáleží). Odkazuje dále na své vyjádření v odporu proti příkazu a závěrem žádá, aby se odvolací orgán opětovně zabýval tou částí jeho argumentů, které se týkají obecné identifikace účastníka při rozhodování dle exekučního řádu a zejména občanského soudního řádu s důrazem na tuto identifikaci v těch rozhodnutích, která svým účelem slouží též k ochraně oprávněných zájmů osob, které nejsou účastníky řízení.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a dospěl k následujícím závěrům.

Úvodem odvolací orgán konstatuje, že se s argumentací účastníka řízení již v napadeném rozhodnutí vyrovnal správní orgán prvního stupně. Jak tento orgán uvedl, je v případě využívání rodného čísla nezbytné postupovat především v souladu se zákonem č. 133/2000 Sb. a také se zákonem č. 101/2000 Sb., neboť se nepochybně jedná o osobní údaj. V souvislosti s odkazem účastníka řízení na povinnosti dle exekučního řádu a jeho novelizaci přijetím zákona č. 396/2012 Sb. odvolací orgán konstatuje, že na základě uvedené novelizace byla výslovně stanovena povinnost označit povinného rodným číslem pouze v § 48 písm. d) uvedeného zákona, tj. v exekučním příkazu a v § 88 odst. 2 písm. d) téhož zákona, tj. v příkazu k úhradě exekučních nákladů. Dle odvolacího orgánu však nelze tuto zákonem výslovně stanovenou povinnost rozšiřovat na další, resp. veškerá právní jednání soudního exekutora. Nelze tedy povinného označovat rodným číslem na jakýchkoli listinách, ale pouze v zákonem daných případech. Jak již upozornil správní orgán prvního stupně, vycházel přitom ze závěrů Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí čj. 1 As 36/2008-77 konkrétně uvedl, že účelem poskytnutí rodného čísla osoby, na jejíž

majetek byla prohlášena exekuce, je umožnit vyšetření majetkové situace povinného exekutorem. Dále v tomto rozhodnutí NSS uvedl, že pokud však exekutor rozhoduje formou exekučních příkazů, usnesení, je potřeba tyto úkony posuzovat dle občanského soudního řádu. Formální požadavky na vyhotovení usnesení jsou upraveny za použití odkazu § 167 odst. 2 občanského soudního řádu v příslušném ustanovení o obsahových náležitostech písemného vyhotovení rozsudku (§ 157 odst. 1). V usnesení (tedy i v rozhodnutí exekutora) se má uvést přesné označení účastníků a je-li to možné, i jejich datum narození (identifikační číslo). Rodné číslo tak neslouží k identifikaci účastníka řízení v rozhodnutích vydávaných při provádění exekuce, neboť žádný procesní předpis tuto povinnost nestanoví, ani užití této varianty nenaznačuje.

Správní orgán prvního stupně při rozhodování vycházel z tohoto závěru Nejvyššího správního soudu, když uvedl, že kdo je povinným, není pro konání dražby z hlediska možného zásahu do práv jakýchkoli osob nijak rozhodující. Tím měl na mysli označení povinného bez uvedení rodného čísla v usnesení o vyhlášení dražby, neboť nebylo zjevné, proč účastník řízení trvá na identifikaci účastníka řízení rodným číslem právě v tomto typu listiny. Přesné označení účastníka řízení je dáno právním předpisem (viz výše) a není, s výjimkou exekučního příkazu a příkazu k úhradě exekučních nákladů, pro toto označení vyžadováno rodné číslo.

Dále podle odvolacího orgánu správní orgán prvního stupně správně upozornil na ustanovení § 336c odst. 3 občanského soudního řádu, podle kterého je požádán obecní úřad, v jehož obvodu je nemovitá věc, aby vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnil způsobem v místě obvyklém. Z tohoto ustanovení plyne, že není nutností zveřejňovat vyhlášku se všemi údaji, ale je např. možné některé osobní údaje znečitelnit či vynechat. Zde je dle odvolacího orgánu možné postupovat stejně i v případě usnesení. Pracovnice městského úřadu však, jak je již uvedeno výše, na základě závěrů ze školení, které absolvovala, vyvěsila usnesení ve stavu, ve kterém bylo městskému úřadu doručeno, neboť byla proškolená s tím, že město nesmí měnit obsah dražebních vyhlášek, za který neodpovídá.

Odvolací orgán rovněž souhlasí se závěrem správního orgánu prvního stupně, že nelze přijmout odkaz účastníka řízení na právní předpisy upravující problematiku insolvenčních řízení. Rodné číslo je osobním údajem, který kromě obecné ochrany dle zákona č. 101/2000 Sb. jako specifický identifikátor podléhá úpravě zákona č. 133/2000 Sb., z čehož správně vycházel i správní orgán prvního stupně při svém rozhodování. Jak již odvolací orgán uvedl, rodné číslo a jeho využívání se řídí kromě zákona č. 133/2000 Sb. také zákonem č. 101/2000 Sb., neboť se jedná i o osobní údaj. Osobní údaje je pak správce, v daném případě účastník řízení, povinen zpracovávat pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, jak stanoví § 5 odst. 1 písm. f) tohoto zákona. K jinému účelu je možné osobní údaje zpracovávat jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Účastník řízení však rodné číslo využil k jinému účelu, aniž by mu svědčilo ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. a nepředložil také žádný souhlas subjektu údajů. Účastník řízení se tak dopustil správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb.

K výši stanovené sankce odvolací orgán konstatuje, že při jejím stanovení bylo správně přihlédnuto ke skutečnosti, že se jednalo o rodné číslo, s kterým je jinak účastník řízení oprávněn za účelem provedení exekuce nakládat, a jednalo se pouze o jednu osobu. Na druhé straně bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že se v případě účastníka řízení nejednalo o první porušení zákona, neboť byl již v minulosti za obdobné delikty dvakrát sankcionován. Odvolací orgán po posouzení všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně rozhodl správně o porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona

č. 101/2000 Sb., neboť účastník řízení svým jednáním porušil povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Odvolací orgán neshledal důvod ke změně napadeného rozhodnutí ani ke změně výše uložené sankce.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 23. června 2014

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková